

Olemattomia kokemuksia

Petroskoi Peking –akselilla

Risto Koivisto

Omia työpaikkojani

Petroskoin valtionyliopisto 1983 -1985

Sofian Klementius Ohridilaisen
yliopisto, Bulgaria 1991-1994

Lemminkäinen OY 1995-1997

Moskovan valtionyliopisto,
journalistiikan tiedekunta 1997-2002

Beijing Foreign Studies University
(BeiWai) 2005-2010

Vilnan yliopisto, Liettua 2011 - 2013

KÄY EESPÄIN

Täällä opitaan suomea

Petroskoin O. W. Kuusilelle nimetyssä yliopistossa on vuosia toiminut suomen kielen ja kirjallisuuden osasto. Pyysimme sen vt. oppituolinjohtajaa, vanhempaa opettajaa Tamara Starshovaa kertomaan osastosta Nuorisosivulle.

— Jospa aluksi muutama historista

MITÄ KUULUU?

● Sortavalan nuorisoliittolaiset ovat päättäneet muodostaa 25 hengen työryhmän, joka rakentaa kuukauden päivät koulua Puikkalan kylään. Täten nuorisoliittolaiset avustavat 117. rakennusjärjestön työntekijöitä.

● Aunuksen keskikoulun pioneirit osallistuvat toimekaasti rauhantaisteluun. He pitivät Chilen kansalle osoitetun solidaarisuuden viikon. Milenkiintoisesti sujuivat poliittisen laulun ja julisteen kilpailut. Kaupungin asukkaat ostivat koululaisten käsitöitä, tulot siirretään Rauhannahastoon. Viimeksi siirrettiin 125 ruplaa. Koululaiset lähettivät

Laulun synty

Tänä kesänä tasavallassamme vietetään merkittävää juhlaa — tulee kuluneeksi 40 vuotta Karjalan vapauttamisesta fasistisista anastajista. Toinen merkkitapahtuma on keväällä 1985, jolloin koko maamme juhlii neuvostokansan Suuren Isänmaallisessa sodassa saavuttaman Voiton 40-vuotispäivää.

Muisto sodasta elää kansassa ikuisesti. Se elää myös neuvostoihmisten vaalimissa lauluissa, jotka syntyivät sodan tullen ja lämmittivät Synnyinmaansa puolesta taistelleiden mieltä. Sodan perintönä nämä laulut elävät tänä päivänäkin kutsuen kaikkia ihmisiä rauhantaisteluun.

Tuntuu uskomattomalta, mutta tämä laulu, jonka aikana tiesi jokainen, syntyi melkein pä sattumalta.

Vuonna 1942 ohjaaja Leonid Lukov teki Tashkentissä elokuvaa Kaksi sotilasta. Siinä kerrottiin kahden sotilaan — urallilaisen Sasha Svintsovin ja odessalaisen Arkadi Dzubinin ystävyystä. Näissä osissa nähtiin mainiot näyttelijät Boris Andrejev ja Mark Bernes.

Alunperin filmissä soi sinfoniamusiikki. Mutta elokuvauksen edetessä kävi yhä selvemmäksi laulun puute. »Näetkös, kohtaus maamajassa ei synny ilman laulua», Lukov valitti Nikita Bogoslovskille, joka sävelsi musiikkia elokuvaan. Ja ohjaaja selitti, millaista laulua hänen käsityksensä mukaan kaivattiin.

— Lukov toi laulun henki-

vät yhtä nopeasti ja luonteelliset sanat.

Elokuva valmistui lokakuussa 1943. Siihen mennessä lu Tumma yö oli tullut laulun tunnetuksi.

— Minut lähelettiin minulle avustamaan sotilasmaalauksia ja tanssityötä, Nikita Bogoslovski kertoi. Elokuva oli silloin kesken. Silti kuulin kaikkien minne tulien, laulettavan maan yötä. Myöhemmin minun laulun oli joutunut tammalle ennen aikaa. Kärsimättömyydessäni olin näytelmän vanhalle ystävälleni Nikita Bogoslovskille. Minulta nomatta että laulu oli keuhko- ja keuhko-utereiden sairauksien filmistä. Utjoso- Tumman yön konsertissa maansa, jota esitti kaikkien etupäässä rintamalla.

Tätä laulua lauloivat taitelijat, mm. I. S. Kozlov. Silti kiinteimmin Tumman yön mielestämme

Täällä opitaan suomea

Petroskoin O. W. Kuusille nimetyssä yliopistossa on vuosia toiminut suomen kielen ja kirjallisuuden osasto. Pyysimme sen vt. opituolinjohtajaa, vanhempaa opettajaa Tamara Starshovaa kertomaan osastosta Nuorisosivulle.

— Jospa aluksi muutama sana osaston historiasta.

— Heti kun yliopisto perustettiin Petroskoihin, ja se oli vuonna 1940, alkoi myös suomen kielen ja kirjallisuuden opetus tässä oppiainiosassa.

Ensimmäisiä osaston päättä-neitä olivat filologian tohtori Eino Karhu ja filologian kandidaatti Martti Kuusinen ja Adele Mantere. Heidän nimensä puhuvat puolestaan. Vuosien mittaan täältä on lähtenyt kymmeniä lahjakkaita kynäilijöitä, tiedemiehiä, opettajia ja ketä lie vielä. Runoilija Taisto Summanen, tiedemies Maria Zajitseva, kirjailija ja kääntäjä Terttu

Wastrom ja lukuisat toiset kirjailijat ovat yllpeytemme. Oppi-tuolin monivuotinen johtaja, nykyään Suomessa opet-tajana vierailleva filologian kan-didaatti Maria Mullenen on sa-moin päättänyt aikoinaan tä-män osaston. Sen on käynyt hä-nen tyttärensäkin — filologian kandidaatti Irma Mullenen. Tässä esimerkki siitä, miten äi-din kielen harrastus on siirtynyt sukupolvesta toiseen.

Tasavallan radion, television ja lehtien toimitusten, kirjakus-tantamojen ja matkatoimistojen työntekijät ovat hekin suurim-malta osaltaan saaneet koulu-tuksensa suomen kielen ja kir-jallisuuden osastolla. Antakoot anteeksi kaikki ne, joiden nimiä emme vähäisen palstatilan vuoksi ole voineet mainita.

— Ketä suomen kielen ja kirjallisuuden osasto kouluttaa nykyään?

— Yliopiston diplomisissa on ammatin kohdalla merkintä: fi-lologian suomen kielen ja kirjallisuuden osasto.

— Mitä muuoksia on opiskelijakunnassa tapahtunut vuosien mittaan?

— Ilman muuta niitä on tapahtunut. On huomattavasti kasvanut kaupunkilaisten ja ennen kaikkea Petroskoin 17. keskkoulun päättäneiden osuus koko opiskelijamäärässä. Viimeksi mainittu muodostavat nykyään runsaat puolet vuosikursseista — tämä sen jälkeen kun 17. koulusta lähti ensimmäisiä suomen kieltä erikoisaineena opiskelleita nuoria. Loput opiskelijamäärästä ovat kuten tavallisesti Kalevalan, Kemmin, Aunuksen, Prääsän ym. piiristä. Kansallisuksista mainittakoon, että viime vuonna osastolle pyrki 12 suomalaista, 12 karjalaista, 12 venäläistä ja 2 eestiläistä.

— Moniin muihin yliopiston osastoihin verrattuna suomen kielen osasto on suhteellisen pieni, mikä lyö leimansa sen elämään.

— Niin, sekä opettajat että

lukiolijat saisi kuvan tutkimus-töiden aiheiden laajuudesta mainittakoon tässä muutama: Koi-eläinten nimet karjalan kielen liivin murteessa (neljäskurs-silainen Galina Antropovskaja Ripuskalasta), Verbien persoona-pääätteet varsinaiskarjalassa (neljäskurssilainen Sma Smirnova Kaliminista), »Kalevala» lapsille Ljubarskajan kirjan mu-kaan (neljäskurssilainen Olga Kozlova). Opiskelijoiden suorittamien tutkimustöiden aiheena ovat näin ollen kielen, kirjalli-suuden, kansanrunouden, käännösteorian sekä kielen ja kirjallisuuden opetukseen liittyvät kysymykset. Tutkimustyössään heitä auttavat aktiivisesti SNT:n Tähä Karjalan haara-osaston tiedemiehet, mm. Nina Lavonen, Nina Mamontova, Eino Kiuru, Martti Kuusinen ja Julia Syrjäläinen. Ylioppilaat saavat kosketuksen tieteelliseen tutkimustyöhön, josta jollekin saattanee tulla elämän tarkoi-tus.

MITÄ KUULUU?

• Sortavalan nuorisoliikelauset ovat päättäneet muo-ttaa 25 hengen työryhmän, joka rakentaa kuukauden kulu-vat koulua Puikkalan kylä. Täten nuorisoliikelauset avatavat 117. rakennusjärjes-tyntekijöitä.

• Aunuksen keskikou-pioneerit osallistuvat tolm-kaasti rauhantaisteluun. He-tivät Chilen kansalle osoite-solidaarisuuden viikon. M-lenkilintolaisesti sujuivat pol-tisen laulun ja julisteen l-pallut. Kaupungin asukka-ostivat koululaisten käsioi-tulot siirretään Rauhannah-toon. Viimeksi siirrettiin 1-ruplaa. Koululaiset lähetti-yksitoista lelu-, kirja- ja l-sityöpakettia Nicaraguan la-sille.

• Viime lauantaina pid-tiin Belomorskin 3. keskkou-lussa koulun perustamisen 7-vuotisjuhla. Mukana oliv-koulun entiset oppilaat. V-siili Fomin, Galina Ankudin-va ja Tamara Golovanopäättivät sen vuonna 194-He kertivat koululaisille se-ajan nuorisoliitto- ja pione-rijärjestön toiminnasta.

♦ Onko teillä
**Harrastu
näkö**

Объем 2 печатных листа «Неувосто-Карьяла» («Советская Карелия», на финском языке). Республиканская

Suomen kielen opettaja Risto Koivisto ja pekingiläinen opiskelija Xue Liu ovat viikon vierailulla Oulussa.

Suomen kieltä opiskellaan Pekingissäkin

– Kävimme Siljan kanssa Oulun torilla ostoksilla. Hän on hyvä tinkaamaan. Kiinassa kaupassakin tulee tinkiä, sillä hinnoista ei aina ole varmuutta etukäteen,

Pekingissä suomen kielen opettajana toimiva oululaislähtöinen Risto Koivisto kertoo.

Pekingiläinen opiskelija Xue Liu, lem-

pinimeltään Silja, haluaa valmistuttuaan työskennellä kielenopettajana, opettaa kiinalaisille suomea ja toisinpäin.

Sivut 6-7

Viinaveron kohtalo jää budjettiriiheen

STT

Alkoholiveron kohtalo jää budjettiriiheen. Alkoholiverotuksen kehittämistä selvittänyt työryhmä päätti työnsä tiistaina todeten, että sillä ei ole yhteistä kantaa siihen, pitäisikö alkoholiveroa laskea vai nostaa.

Työryhmällä oli käytössään tuoreet alkoholien kulutusta koskevat tilastot, joiden mukaan vuoden vaihteessa tapahtunut veronkorotus ei ole saanut suomalaisia juomaan vähempää – mutta ei juuri myöskään enempää. Vaikka verot nousivat mietojen juomien osalta 10 prosenttia ja väkevien 15 prosenttia, alkoholien kokonaiskulutus nousi tammikuun alusta toukokuun loppuun 0,2 prosenttia.

Tilastojen mukaan suomalaiset ovatkin lisänneet alkoholien tuontia ulkomailta, kun kotimaassa pyydetään korkeampaa hintaa.

– Työryhmällä ei ollut yhteistä kantaa siihen, miten veronnosto todella vaikuttaa juomiseen. Kokoomus ja Rkp suhtautuivat epäilevästi siihen, että verojen nosto todella vähentää juomista. Vihreät ja keskusta olivat taas sitä mieltä, että tilanne (kulutuksen kasvu) voisi olla huonompi, työryhmän puheenjohtaja, kokoomuslainen valtiosihiteeri **Velipekka Nummikoski** kertoi tiistaina.

– Kiinalaiset toimivat koko ikänsä isoissa ryhmissä. Individualismia ei ole olemassa yhtä laajasti kuin Suomessa, Risto Koivisto pohtii kiinalaisen mentaliteetin peruja.

Pekingiläinen Xue Liu, lempitaijua opettajaansa.

Risto Koivisto opettaa Pekin

Opiskelija Xue Liu: Kiinan ihmisoikeustilanteessa ei moititt

TERO KAIKKO
Kuvat: PEKKA LEVIÄKANGAS

Kiina ja Peking ovat nyt ajankoh-
taisempia kuin aikoihin perjantai-
na käynnistävien Olympian kiso-
jen ansiosta. Pekingissä kolme
vuotta suomen kieltä kiinalaisille
opettanut oululaislähtöinen **Risto
Koivisto** luotaa nyt lomailun
ohessa Kiinan tilannetta.

– Olen opettanut suomen kieltä

reissuun.

– On ihme, että Kiinassa opete-
taan suomea. Tuntuu niin absurdi-
ta, mutta uskottava se on, Koivisto
naurahtaa.

Hän kertoo, että suomen kielen
opiskelu pääaineena tuli mahdolli-
seksi Pekingissä vuodesta 2002
alkaen. Opiskelu kestää sikäläisit-
täin neljä vuotta, ja valmistunut ei

ole Suomen mallin mukaan mais-
teri, vaan pikemminkin kandidaat-
ti. Uudet opiskelijat valitaan
ahjoonsa joka neljäs vuosi.

Koulumaisuutta

Risto Koiviston Kiina-kokemukset
alkavat vuodesta 2005, jolloin hän
alkoi harjoittaa opiskelijaryhmäl-
leen suomen kieltä, aivan alkeista.
Kolmannen opiskeluvuotensa

set opiskelevat paljon ja o-
tuvat asialleen totaalisesti.
paljoja kampusalueen ulko-
liiku.

Pekingin vieraiden kiel-
opisto on keski-suuri alle
nellä tuhatta opiskeli-
Koivisto kertoo, että yl-
opiskelu on Kiinassa pitkä-
simaista ja tiukan koulu-
kuin meikäläisessä lukioss
olopakkoinen.

– Kiinalaiset toimivat koko ikänsä isoissa ryhmissä. Individualismia ei ole olemassa yhtä laajasti kuin Suomessa, Risto Koivisto pohtii kiinalaisen mentaliteetin peruja.

Pekingiläinen Xue Liu, lempinimeltään Silja, haluaa valmistuttuaan työskentellä opettajaansa.

Risto Koivisto opettaa Pekingissä kiin

Opiskelija Xue Liu: Kiinan ihmisoikeustilanteessa ei moitittavaa

TERO KAIKKO

Kuvat: PEKKA LEVIÄKANGAS

Kiina ja Peking ovat nyt ajankohdaisempia kuin aikoihin perjantaina käynnistyvien Olympian kisojen ansiosta. Pekingissä kolme vuotta suomen kieltä kiinalaisille opettanut oululaislähtöinen **Risto Koivisto** luotaa nyt lomailun ohessa Kiinan tilannetta.

– Olen opettanut suomen kieltä ja kulttuuria ulkomailla pitkään, nyt Pekingissä vieraiden kielten yliopistossa. En ole ollut kiinalaisen kulttuurin harrastaja oikeastaan koskaan, mutta päähänpiston, sattuman ja sopivan elämäntilanteen myötä päätin lähteä katsomaan Kiinaa, Koivisto sanoo.

Päähänpistoaan hänen ei ole tarvinnut katua. Kiinalainen kulttuuri on Koiviston mukaan niin erilainen suomalaisen verrattuna, puhumattakaan yllättävästikin mentaliteetista. Erilaisuus oli Koivistolle haaste ja osasy syy lähteä

reissuun.

– On ihme, että Kiinassa opetetaan suomea. Tuntuu niin absurdilta, mutta uskottava se on, Koivisto naurahtaa.

Hän kertoo, että suomen kielen opiskelu pääaineena tuli mahdolliseksi Pekingissä vuodesta 2002 alkaen. Opiskelu kestää sikäläisittäin neljä vuotta, ja valmistunut ei

”Päähänpiston, sattuman ja sopivan elämäntilanteen myötä päätin lähteä katsomaan Kiinaa.”

Suomen kielen ja kulttuurin opettaja Risto Koivisto.

ole Suomen mallin mukaan maisteri, vaan pikemminkin kandidaatti. Uudet opiskelijat valitaan ahjoonsa joka neljäs vuosi.

Koulumaisuutta

Risto Koiviston Kiina-kokemukset alkavat vuodesta 2005, jolloin hän alkoi harjoittaa opiskelijaryhmälleen suomen kieltä, aivan alkeista. Kolmannen opiskeluvuotensa aloittava 24 opiskelijan porukka on alkuvaiheen ohittanut, ja Koivisto kehuu, ettei muista pitkältä opetusuraltaan toista ryhmää, joka olisi päässyt kielessä alkuun yhtä nopeasti.

– Kiinassa ulkoa opettelemisen perinne on vahva. Sanoja muistetaan hyvin ja alussa edistyminen on nopeaa. Sitten se kyllä tasaantuu, Koivisto sanoo.

– Kiinalaiset opiskelijat ovat hyvin tavoitteellisia. Opiskelua leimaa aivan kauhea kilpailu. Siellä pyrkyy ja porukkaa riittää. Sikäläi-

set opiskelevat paljon ja omistautuvat asialleen totaalisesti. He eivät paljoa kampusalueen ulkopuolella liiku.

Pekingin vieraiden kielten yliopisto on keskisuuri alle kymmenellä tuhannella opiskelijallaan. Koivisto kertoo, että yliopisto-opiskelu on Kiinassa pitkälti kurssimaista ja tiukan koulumaista, kuin meikäläisessä lukiossa, läsnäolopakkoineen.

– Ja kello soi kuin ala-asteen välitunneilla, Koivisto naurahtaa.

Kaikki opiskelijat asuvat yliopistonsa välittömässä läheisyydessä, kampusalueen asuntoloissa. Myös pekingiläiset. Opiskelu ja asuminen on maksullista, vuosittain koko hoito kustantaa noin 7 200 yuania, euroissa 1 700, joista koulumaksuihin menee 700 euroa, jäljellejäävä tonni asumiseen.

– Vieraiden kielten yliopisto ei ole kalleimpia, paljon tyyriimpiäkin oppilaitoksia maassa on. Vanhemmat maksavat monen opinnot.

Muutenkin kiinalaiset satsaavat lastensa opiskeluun vahvasti.

Haave: Ministeriön leipiin

Vieraiden kielten yliopistossa on 35 eri kielen tarjonta. Suomi kuuluu eurooppalaisten kielten osastoon. Monikaan ei pyri varta vasten opiskelemaan suomea, vaan ennemminkin suuria eurooppalaisia kieliä, kuten englantia. Monelle Suomelle Euroopan syrjäinen nurkka.

– Kiinan kulttuurialue on laaja ja vanhempi kuin Suomen tai Euroopan kulttuuri. Paikalliset pitävät Suomea pienenä. Jos joku kiinalainen on kotoisin esimerkiksi kahdeksan miljoonan asukkaan kaupungista, puhutaan pikkukaupungista. Heillä ei ole erityistä kiinnostusta suomalaiseen kulttuuriin laajassa mitassa. Tästä kommentista opiskelijani varmasti vihastuvat, Koivisto nauraa.

– Englanti on yliopistossa tärkein kieli. Sitä käytetään myös

Pekingiläinen Xue Liu, lempinimeltään Silja, haluaa valmistuttuaan työskennellä kieltenopettajana, opettaa kiinalaisille suomea ja toisinpäin. "Sama kuin Risto", Silja sanoo ja osaa opettajaansa.

Opettaa Pekingissä kiinalaisille suomea

nteessa ei moitittavaa

mukaan mais-
nkin kandidaat-
ajat valitaan
vuosi.

set opiskelevat paljon ja omistautuvat asialleen totaalisesti. He eivät paljoa kampusalueen ulkopuolella liiku.

Pekingin vieraiden kielten yliopisto on keskisuuri alle kymmenellä tuhannella opiskelijallaan. Koivisto kertoo, että yliopisto-opiskelu on Kiinassa pitkälti kurssimaista ja tiukan koulumaista, kuin meikäläisessä lukiossa, läsnäolopakkoineen.

– Ja kello soi kuin ala-asteen välitunneilla, Koivisto naurahtaa.

Kaikki opiskelijat asuvat yliopistonsa välittömässä läheisyydessä, kampusalueen asuntoloissa. Myös pekingiläiset. Opiskelu ja asuminen on maksullista, vuosittain koko hoito kustantaa noin 7 200 yuania, euroissa 1 700, joista koulumaksuihin menee 700 euroa, jäljellejäävä tonni asumiseen.

– Vieraiden kielten yliopisto ei ole kalleimpia, paljon tyyriimpiäkin oppilaitoksia maassa on. Vanhemmat maksavat monen opinnot.

Muutenkin kiinalaiset satsaavat lastensa opiskeluun vahvasti.

Haave: Ministeriön leipiin

Vieraiden kielten yliopistossa on 35 eri kielen tarjonta. Suomi kuuluu eurooppalaisten kielten osastoon. Monikaan ei pyri varta vasten opiskelemaan suomea, vaan ennemmin kuin suuria eurooppalaisia kieliä, kuten englantia. Monelle Suomi on Euroopan syrjäinen nurkka.

– Kiinan kulttuurialue on laaja ja vanhempi kuin Suomen tai Euroopan kulttuuri. Paikalliset pitävät Suomea pienenä. Jos joku kiinalainen on kotoisin esimerkiksi kahdeksan miljoonan asukkaan kaupungista, puhutaan pikkukaupungista. Heillä ei ole erityistä kiinnostusta suomalaiseen kulttuuriin laajassa mitassa. Tästä kommentista opiskelijani varmasti vihastuvat, Koivisto nauraa.

– Englanti on yliopistossa tärkein kieli. Sitä käytetään myös

suomen opiskelussa välikielenä: sanakirjoja on jatkuvassa käytössä kaksi, toinen kiinasta englantiin ja toinen englannista suomeen. Alkuun tästä käytännöstä on apua, mutta ongelmia tulee myöhemmin. Mietin ensin itsekin, että onko edes mahdollista oppia niin erilaista kieltä mutta näyttää se onnistuvan, Risto Koivisto pohtii.

Niille opiskelijoille joilta suomi sujuu, saattaa tarjoutua mahdollisuus työllistyä ulkoministeriön leipiin. Vieraiden kielten yliopisto on ns. diplomaattikoulu, josta parhaat pääsevät Kiinan suurlähetystön hommiin. Reilusta paristakymmenestä valmistuneesta valitaan yleensä kaksi.

– Kaikkien haaveena on päästä

ulkoministeriön palvelukseen. Opiskelijoita työllistyy myös keiksi, yksityisiin yrityksiin muihinkin ministeriöihin. Viiden opiskeluvuosi neljästä meidän monelta työpaikan etsimiseen. Ei kaikki eivät löydä työtä josta opiskeltua kieltä tarvittaisiin. Pailu Kiinassa on kovaa, sekä elämässä että opiskeluaikana.

Canth ja Arto Paasilinna kääntyvät kiinaksi

Suomen kielen oppiaineessa Pekingissä keskitytään myös kirjallisuuden kääntämiseen. Käännösprojektin ensimmäisiä hedelmiä on Minna Canthin valittujen teosten kiinantaminen. Jo eläkkeelle siirtynyt professori Yy kääntää Risto Koiviston avustuksella paraikaa **Arto Paasilinnan Jäniksen vuotta ja Onnellista miestä**.

– Toimin professorin neuvonantajana, tapaamme viikottain. Vaikka kulttuurierot tuottavat paljon ongelmia, tavoitteemme on saada suomalaista kirjallisuutta käännettyksi, Koivisto kertoo.

Oppimateriaali yliopistoon tulee pääosin Suomesta. Jo nyt suomalaisen kirjallisuuden otos Pekingin vieraiden kielten yliopistossa on varsin kattava. Klassikoiden lisäksi tärkeät uutuudetkin hankitaan luettavaksi.

– Nykkyproosan lukeminen on hankalaa monelle

kiinalaiselle. Vanhat klassikot ovat suosittu. Lyriikka, runous ei uppoa heihin, teoksessa on ollut selkeä juoni. Varsinkaan suomalaiset metaforat eivät tee vaikutusta. Ennen kaikkea kiinalaiset pojat ovat kyllästyneet kirjalliseen perintöön. Paksujen kirjojen lukeminen tuottaa eniten vastarintaa, niitä käsitellessä opettajan tulee käyttää kaikki didaktiset taidot. Koivisto nauraa. Syksyllä yliopistossa järjestetään suomalaisen kirjallisuuden kurssi.

Marraskuussa yliopistoon perustettiin suomen kielen tutkimuskeskus. Se ei toimi vielä aktiivisesti, mutta lähtölaukaus on jo pamahtanut ilmoille tutkimuksen käynnistämiseksi. Pienen Suomen kulttuurin ja kielen tulevaisuus näyttää Pekingissä lupaavaksi. TK

Joulupukki jenkeistä ja Räikkösen vuoksi opiskelemaan

TERO KAIKKO

15 miljoonan asukkaan Pekingiä leimaavat nyt viime hetken valmistelut olympialaisia varten.

– Kisoja varten katuja on puhdistettu kerjäläisistä. Heitä ei näy yhtä paljon kuin normaalisti. Kaupunki on muutenkin siistiytynyt. Elintasoerot ovat räikeitä nopeasta vaurastumisesta huolimatta.

Aivan kaikkia olympiahuuma ei kuitenkaan innosta. Ainakaan urheilumielessä. 21-vuotias **Xue Liu**, lempinimeltään **Silja**, on syntyperäisiä pekingiläisiä ja yksi 24:stä suomen opiskelijasta. Suurin osa muista toteuttaa unelmaansa työskentelemällä olympialaisissa vapaaehtoisina. Silja on opiskellut suomea kahden vuoden ajan.

– Oulussa on paljon puita ja järviä ja vähemmän saasteita kuin Pekingissä. Kylmä täällä on, Silja sanoo, puristaa käsivarsiaan ja hytisee.

– Suomalaiset ovat ystävällisiä. Oululaiset puhuvat hitaasti ja selittävät vaikka käsillään jos huomaavat että kyseessä on ulkomaalainen.

Suomesta Xue Liu tiesi hyvin vähän etukäteen. Joulupukista hän oli kuullut, mutta luuli nokiakin

päivä. Pekingissä pitää kävellä ensin sata metriä erilliseen suihkurakennukseen, hän hymyilee.

Suomessa Xue Liulla on vielä paljon nähtävää. Hän haluaa ainakin päästä käymään kirkossa.

– Se olisi erilainen kokemus. Pekingissä ei paljoa kirkkoja ole. Haluan käydä myös merenrannalla. Kiinassa rannat ovat etelässä, täällä näin pohjoisessakin. Se on mielenkiintoista.

Englantia ja kerjäläisiä

– Olympialaiset maksavat paljon, mutta kaikkien pekingiläisten mielestä ne ovat hyvä asia, Silja sanoo hämmästyttävän hyvällä suomen kielellä.

Peking on uudistanut kasvojaan kovalla otteella, mm. uusimalla bussikalustoaan, rakentamalla metrolinjoja, puistoja ja kisoja varten tarvittavia rakennuksia. Turistilaumojen tulon varaudutaan myös kiinalaisissa kotikatso-moissa.

– Kaikki opiskelevat tv:sta englantia. He yrittävät opetella yhden lauseen päivässä, Silja sanoo.

– Mutta eivät ne opi, Koivisto nauraa.

Länsimedian mukaan...

2006.02.26

